

at gjøre Noget, de ikke anse for rigtigt. Hele denne Lanfegang kan jeg altsaa ikke gaa ind paa. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds sagde fremdeles, at Ulykken var jo ikke saa stor, om denne Lov ikke blev færdig; det er jo først fra den 1ste Januar 1875, den skal træde i Kraft, og inden den Tid kunde man faae Gebyrloven vedtagen. Dertil vil jeg nu sige, at det er muligt; men om man har nogen stor Grund til at gaa ud fra, at det vil vise sig saa let i næste Sæssion, hvad der jo maa antages at have været meget vanskeligt i denne Sæssion, siden Sagen ikke er gjort færdig, det skal jeg ganske henstille. Det forekommer mig imidlertid, at man maa kunne stille det Resonnement op lige over for det ærede Medlem, at enten bliver Gebyrloven færdig i næste Samling, og i saa Tilfælde opnaar det ærede Medlem jo sit Ønske, at disse 2 Love følges ad, eller ogsaa bliver den ikke færdig; men i dette sidste Tilfælde vil man altsaa ved at have kjædet Skifteloven til Skiftegebyrloven, have hidført den Tilstand, at Skifteloven heller ikke kommer ud i næste Samling. Jeg tror, at man i Virkeligheden derved kommer til, som det er blevet sagt, at forholde Befolkningen en god Lov. Det er blevet udtalt, hvis jeg ikke mindes feil, igaar af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at det blandt Andet skulde være en bedrøvelig Følge af Forholdene, saaledes som de have stillet sig i de sidste Aar, at Lovgivningsvirksomheden ikke havde været saa frugtbringende, som det i og for sig maatte anses for ønskeligt. Jeg tillod mig den Gang at raabe Hør, hvilket blev bemærket af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds; jeg tilstaar, at jeg den Gang blandt Andet netop tænkte paa det Lovforslag, som er under Forhandling her i dette Dieblif. Og, mine Herrer! nu gjentakker jeg kun i deres Grindring, hvorledes Sagen stiller sig. Der foreligger et Lovforslag, som ved dets første Fremkomst i forrige Samling blev hilset fra alle Sider med Amerkjendelse af, at det i det Væsentlige var et godt Lovforslag. Dette Lovforslag er i denne Samling blevet behandlet først i Folkethinget og derefter i Landstthinget, og der er opnaaet fuldstændig Enighed mellem Folkething og Landstthing og Regjering om dette vidtløftige og betydningsfulde Lovarbejdes Indhold paa alle Punkter. Fra alle Sider erkjendes det altsaa at være en god Lov; jeg henstiller nu til de Herrer, om de virkelig tro at kunne anse det foreneligt med det Ansvar, der paahviler dem som Lovgivere, at lade denne Lov blive en død Skat, fordi De ikke i Forbindelse med den kunne faae en anden Reform. Jeg tillader mig at sige, hvad jeg har sagt tidligere, at under de nuværende Forhold kan Regjeringen ikke gjøre Andet end optrede saaledes, som den anser for stemmende med sin Pligt, og handle efter sin Overbevisning. Hvad der videre vil ske, staaer for en meget væsentlig Del ikke i Regjeringens

Magt. Man maa altsaa søge sin Tilfredsstillelse i den Bevidsthed, at man har gjort Sit, og saa lade Andre bære Ansvar for, at der ikke naaes videre til et heldigt Resultat.

Th. Nielsen: Sa den ærede Justitsminister førte jo nok Ordet paa mine Begne, eller fremdrog i alt Fald de Tanker, som han mente, jeg havde; men jeg er dog ikke saa ganske tilfreds med ham som Ordfører. Jeg skal derfor nogle Dieblifke endnu dvæle ved det stillede Vædringsforslag og ved, hvad der er fremkommet. Jeg skal ikke være meget lang, thi jeg tror Sagen ligger saa klar for, at Enhver har dannet sig sin Overbevisning. (Oct. Hansen: Hør!) Ja, det ærede Medlem for Odense siger: Hør; det skulde han i Øvrigt være den sidste til, thi han forlanger som saa ofte tidligere saa ogsaa i Dag Discussionen. Den høitagede Justitsminister sagde, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Nimestad) havde gjendrevet mig, og navnlig at jeg var blevet gjendreven, hvad det angik, at Juristerne særlig skulde ønske en Lov som denne, hvormod den almindelige Befolkning skulde ønske Gebyrloven. Han tilspøede, at der sad mangen en gammel Netsbetjent ude i Landet, som meget nødig vilde have denne nye Lov. Sa, det tror jeg meget gjerne; men vi have jo Sikkerhed for, at Justitsministeren og hans Venner ønske den, og ønske de den meget, hvad de jo gjøre, tvivler jeg ikke om, at de no, naar de kommer os til Hjælp, ville kunne føre Lovforslaget igjennem. Den høitærede Minister kan ikke tro, at Folkethinget og Landstthinget til Efteraaret, naar det samme Lovforslag kommer igjen og kommer i Forbindelse med Gebyrloven, skulde ville forkaste den, naar man kommer til Enighed med Hensyn til Gebyrloven. Det tror den høitagede Minister heller ikke. Jeg siger altsaa, at saa længe vi have den høitærede Justitsminister og hans Venner til at interessere sig for Loven, bryder jeg mig ikke om, at en og anden gammel Netsbetjent ude i Landet vil blive utilfreds med den; thi der er altid Nogle, der ikke ere tilfredse med de Reforme, der ske. Men at det forholder sig saaledes, at den almindelige Befolkning lægger mere Vægt paa Sportelloven end paa denne Lov, tror jeg er en Kjendsgjerning, og at den høitærede Justitsminister og hans Venner lægge mere Vægt paa denne Lov end paa Sportelloven, viser ogsaa Kjendsgjerningerne, thi medens de atter og atter ere fremkomne med denne Lov har det holdt haardt at faae Loven om Skiftegebyrterne frem, end sige i en saadan Skikkelse, at den kan bruges, thi jeg antager, at det er af denne Grund, at den er ikke kommen til Forhandling her i Thinget. Den høitærede Justitsminister sagde, at han troede, at Skulden laa hos Udvalgets Flertal, og han sagde, at Udvalget havde erklæret ikke at ville gaa ind paa en Overenskomst eller paa Rimelighed; men vi have ikke